

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

รถเป็นเหตุ สังเกตได้

นายพอใจ ข้าราชการ เป็นหัวหน้าหน่วยงานราชการ มีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาข้าราชการในสังกัด มีอำนาจอนุมัติใช้รถยนต์ราชการ ได้สั่งการให้พนักงานขับรถของหน่วยงานนำรถยนต์ราชการเพื่อรับ-ส่ง ตนเอง กลับบ้านพัก ซึ่งอยู่ห่างจากสำนักงาน ๑๓/๗ กิโลเมตร เป็นประจำ

ทุกเย็นวันศุกร์ และให้มารับที่บ้านพักเพื่อมาสำนักงานในเช้าวันจันทร์ ไม่ปรากฏว่ามีหลักฐานการขอใช้รถตามระเบียบ ของทางราชการ นอกจากนี้ยังพบว่า นายพอใจ ได้นำรถยนต์ราชการดังกล่าว ไปงานรับปริญญาลูกสาวของตนเอง ซึ่งการใช้รถยนต์ราชการของนายพอใจ ล้วนแต่ใช้น้ำมันเชื้อเพลิงที่มีไว้สำหรับงานราชการและเบิกจ่ายจากเงินของทางราชการทั้งสิ้น

พฤติการณ์ของนายพอใจ ดังกล่าว เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ไม่มีที่ยืน

นางสาวพอดี ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ดังนี้ วันที่ ๑ - ๗ , ๑๔ - ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำนวน ๑๖ วัน วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ จำนวน ๑ วัน

วันที่...

วันที่ ๑ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำนวน ๓๐ วัน วันที่ ๑ – ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ จำนวน ๓๐ วัน วันที่ ๑ – ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ จำนวน ๓๐ วัน เป็นการขาดราชการเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน รวมจำนวน ๑๐๙ วัน ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้ทำการประเมินสาเหตุการไม่มาปฏิบัติ

ราชการร่วมกับนักจิตวิทยา จำนวน ๓ ครั้ง นางสาวพอดีอ้างเหตุที่ไม่มาปฏิบัติราชการว่าตัวเองไม่มีเงินค่ารถ ต่อมาผู้บังคับบัญชาได้บรรเทาความเดือดร้อนให้มาพักที่บ้านพักของทางราชการ แต่ นางสาวพอดี ก็อ้างเหตุผลอีกว่าตัวเองไม่มีที่ยืนในหน่วยงาน เพราะทุกคนมองตนเองในแง่ลบ หลังจากนั้นนางสาวพอดี ก็ไม่มาปฏิบัติงานอีกเลย

ซึ่งนักจิตวิทยาได้แจ้งสาเหตุที่นางสาวพอดีไม่มาปฏิบัติราชการว่า นางสาวพอดี เป็นคนโทษสิ่งแวดล้อม โทษคนรอบข้างว่ามองตัวเองเป็นคนไม่ดี มีปัญหาครอบครัวจนถึงปัญหาเรื่องเงิน จนกระทั่งมีพฤติกรรมไม่ยอมรับการติดต่อจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ด้วยการไม่รับโทรศัพท์ และจะหลบหนีเมื่อไปหาที่บ้าน

พฤติกรรมของนางสาวพอดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลานานสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา๘๒(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตรวจไม่ครบ

นางสมหญิง นางสมพร นางสมหวัง ข้าราชการ คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ร่วมกับนางสมควร เจ้าหน้าที่การเงิน มีหน้าที่ตรวจสอบการรับเงินประจำวันจากนางสาวสุขใจ เจ้าหน้าที่เก็บเงิน และออกใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาล ซึ่งได้ตรวจนับเงินสด

ตรงกับ...

ตรงกับสำเนาใบเสร็จรับเงินตามที่นางสาวสุขใจ นำส่งเท่านั้น โดยไม่ได้ตรวจสอบว่านางสาวสุขใจ ได้ส่งสำเนาใบเสร็จรับเงินไม่ครบถ้วนตามที่ได้ออกใบเสร็จรับเงินไปจริง และนางทองหยิบ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ตรวจสอบรายงานการบันทึกบัญชีรับเงิน

ประจำวันก่อนเสนอหัวหน้าหน่วยงาน ก็ไม่เรียกหลักฐานสำเนาใบเสร็จรับเงิน ประกอบการตรวจสอบ เป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้นางสาวสุขใจ ใช้เป็นช่องทางในการทุจริตยกยอกเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตน เป็นระยะเวลา ๒ ปี ๖ เดือน จำนวน ๒๐๘ ฉบับ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๐๔,๕๑๔ บาท คณะกรรมการเก็บ

รักษาเงิน ชี้แจงว่า นางสาวสุขใจ กระทำการทุจริตโดยการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลการเก็บเงินประจำวันในระบบคอมพิวเตอร์โดยออกใบเสร็จรับเงินตามจำนวนที่ได้เรียกเก็บตามใบรายการสั่งยาของหน่วยงาน และคืนใบเสร็จฉบับจริงที่มีจำนวนเงินถูกต้องให้กับผู้มารับบริการ แล้วรวบรวมสำเนาใบเสร็จและสรุปจำนวนเงินสดในแต่ละวันส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินตรวจสอบ ซึ่งในสถานการณ์และพฤติการณ์เช่นนั้น แม้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินจะได้ใช้ความระมัดระวังก็เป็นการยากที่ตรวจพบการทุจริตของนางสาวสุขใจ ส่วนนางทองหยิบ ชี้แจงว่า การกระทำของนางสาวสุขใจ เป็นการทุจริตยกยอกเงินโดยมีการวางแผนที่แยบยล ซึ่งในสถานการณ์และพฤติการณ์เช่นนั้นแม้ตนจะได้ใช้ความระมัดระวังเพียงใดก็เป็นการยากที่จะสามารถตรวจพบการทุจริตได้

พฤติการณ์ของนางทองหยิบ นางสมหญิง นางสมใจ และนางสาวสมพร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๓ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์นางทองหยิบ งดโทษ นางสมหญิง นางสมพร และนางสมหวัง โดยว่ากล่าวตักเตือน

ลาชายของ...

ลาขายของ

นายทองสด ข้าราชการ มีหน้าที่ในการเจาะเลือดให้แก่ผู้รับบริการ ได้ขาดราชการเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน ซึ่งหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงานได้ติดต่อ นายทองสด ทางโทรศัพท์ เพื่อให้กลับมา ปฏิบัติงาน แต่นายทองสด ไม่ได้กลับมา วันต่อมา นายทองสด กลับมาและได้เขียนลากิจย้อนหลังในวันที่ขาดราชการดังกล่าว เสนอหัวหน้างาน และผู้บังคับบัญชา โดยให้เหตุผลว่า ขายของที่ต่างจังหวัดเพื่อนำเงินสด มาชำระหนี้จำนวนมากทั้งหนี้ส่วนตัวและหนี้ของบิดามารดา แต่หัวหน้างานและผู้บังคับบัญชา ไม่อนุญาต ทั้งนี้ นายทองสด ได้ลาออกจากราชการแล้ว

พฤติการณ์ของนายทองสด ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๕๔๙/๒๕๖๒ ผู้ฟ้องคดีเป็นเภสัชกร ประจำร้านขายยา ประเภทต้องมีเภสัชกรชั้นหนึ่งอยู่ประจำในร้านขายยาแผนปัจจุบัน ประเภท ข.ย.๑ มีผู้ร้องเรียนต่อสภาเภสัชกรรมว่าเภสัชกรดังกล่าวไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ ประจำ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันตลอดเวลาที่เปิดทำการ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ต่อมาสภาเภสัชกรรมได้มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า เมื่อข้อเท็จจริงชัดเจนว่า ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้อยู่ประจำ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันตลอดเวลาที่เปิดทำการ ตามที่กำหนดในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ อันเป็นการประพฤติดิจรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม ตามข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีว่า มีอาการแพ้นั้น ไม่ใช่สาเหตุที่จะไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายได้ การที่สภาเภสัชกรรมพิจารณาแล้วมีคำวินิจฉัยให้พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อคำสั่งพิพาทดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

ที่มา : www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูอยุ่อยู่หาหลักฐานจากคดีปกครอง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๙๖/๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เสมียนการเงิน และทำหน้าที่หักเงินเดือนข้าราชการตำรวจซึ่งกู้เงินประเภทสินเชื่อสวัสดิการจากธนาคารเพื่อนำส่งชำระหนี้ให้ธนาคาร ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีปัญหาส่วนตัวเรื่องเงินจึงได้นำเงินที่หักส่งธนาคารบางส่วนไปใช้สอยส่วนตัว ทำให้ธนาคารได้รับชำระหนี้ไม่ครบ โดยมียอดค้างรวมทั้งสิ้น ๔ เดือน ธนาคารจึงได้ทวงถามไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นลูกหนี้ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ได้รับความเสียหายร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อผู้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดจริง การกระทำของผู้ฟ้องคดีถือเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า เมื่อพิจารณา พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีซึ่งปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับเรื่อง การเงินจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและ ระมัดระวัง โดยมีให้เกิดความเดือดร้อนแก่เจ้าของ ทรัพย์สินหรือเงินเดือน การที่ผู้ฟ้องคดีหักเงินเดือน ข้าราชการตำรวจผู้ให้ความยินยอมแล้วไม่นำเงินจำนวน ดังกล่าวส่งให้แก่ธนาคารเพื่อชำระหนี้ จนกระทั่งธนาคาร

ทวงถามเอาจากผู้กู้ ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหาย แก่ข้าราชการตำรวจผู้เป็นลูกหนี้ ทำให้ต้องเสียดอกเบี้ยจากการผิดนัดชำระหนี้เงินกู้และ อาจทำให้ถูกฟ้องคดีในภายหลังได้ ซึ่งกรณีนี้แม้จะไม่มี การดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีฐาน ยักยอกทรัพย์ เนื่องจากผู้เสียหายไม่ประสงค์จะดำเนินคดีอาญาก็ตาม แต่ในทางวินัยถือว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดสำเร็จแล้ว อีกทั้ง การกระทำของผู้ฟ้องคดีจะเข้าข่าย เป็นการกระทำความผิดวินัยร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ย่อมขึ้นอยู่กับพฤติการณ์การกระทำ ของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้นำเงินเดือนของข้าราชการตำรวจที่ตน มีหน้าที่หักชำระหนี้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างความจำเป็นในเรื่องการศึกษาบุตร ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีมีความซื่อสัตย์สุจริตอย่าง ที่ข้าราชการตำรวจที่ดีพึงมีก็ จะไม่เกิดเหตุการณ์ ดังกล่าวขึ้น และผู้ฟ้องคดีสามารถที่จะบรรเทาความเดือดร้อนของตนเองได้ด้วยวิธีอื่น นอกจากการเบียดบังเอาเงินของผู้อื่น พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่เสื่อมเสีย แก่ชื่อเสียงเกียรติยศของข้าราชการ ทำให้ขาดความเชื่อถือศรัทธาจากผู้อื่นและเป็นตัวอย่าง ในทางที่ประพฤติดูไม่ดี จึงเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานเป็นผู้ประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๓๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังนั้น คำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยให้ปลดออกจากราชการจึงเป็น **คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย**

ที่มา : www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง

ผู้รวบรวม นายประกาศิต คำจันทร์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายไวยจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวช่อฟ้า ปรีดี นิติกรชำนาญการ
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

บัตรเครดิตที่รัก

นางสาวสุดที่รัก ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ประจำห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉินของโรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่ง ได้ลักบัตรเครดิตของเพื่อนร่วมงานที่ธนาคารส่งมาที่ตู้จดหมายของกลุ่มงานพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน หลังจากนั้นได้ดำเนินการค้นหาข้อมูลส่วนตัวจาก

โปรแกรม HOSxP ของโรงพยาบาล แล้วขอเปิดใช้บัตรแบบอัตโนมัติหลังจากนั้นได้นำบัตรเครดิตไปกดเงินสดจากตู้กด เงินสดอัตโนมัติ (ATM) หลายสาขาโดยนางสาวสุดที่รัก ไม่ได้เป็นเจ้าของและไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เป็นเจ้าของบัตร จำนวน ๓ ราย รวมเป็นเงินจำนวน ๙๐,๙๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนางสาวสุดที่รัก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

เจตนาดี...เกินไป

นางสาวดำ นางเหลืง นางแดง ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ห้องผ่าตัดตา โรงพยาบาลศูนย์ประจำจังหวัดแห่งหนึ่ง โดยนางสาวดำ เป็นหัวหน้าห้องผ่าตัดตา มีหน้าที่ควบคุมดูแลเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่ห้องผ่าตัดตา นางเหลืงและนางแดง

เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในห้องผ่าตัด นางเอ นางบี และนางซี เจ็บป่วยด้วยโรคต่อกระຈก ซึ่งต้องรักษาด้วยวิธีการผ่าตัดเปลี่ยนเลนส์แก้วตาเทียมชนิดพับไม่ได้ โดยนางเอ เข้ารับการรักษา ระหว่างวันที่ ๒๘- ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ นางบี เข้ารับการรักษา ระหว่างวันที่ ๑๐ -๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ทั้งสองรายมีนางเหลือง เป็นผู้จัดทำเวชระเบียน ส่วนนางซี เข้ารับการรักษา ระหว่างวันที่ ๑๕- ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ มีนางแดง เป็นผู้จัดทำเวชระเบียน แต่นางเหลืองและนางแดง ได้ลงรายการค่ารักษาพยาบาลรายการอวัยวะเทียมว่าเป็นเลนส์แก้วตาเทียมที่ใช้ในการรักษาเป็นชนิดพับได้ ซึ่งตามประกาศกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เรื่อง ประเภทและอัตราอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคได้กำหนดรายการ

เบิกค่าใช้จ่ายของเลนส์ทั้งสองชนิดต่างกัน กล่าวคือถ้าเป็นเลนส์แก้วตาเทียมชนิดแข็งพับไม่ได้ราคาไม่เกินอันละ ๔,๐๐๐ บาท แต่ถ้าเป็นเลนส์แก้วตาเทียมชนิดพับได้ เบิกได้ไม่เกินอันละ ๖,๐๐๐ บาท การกระทำของเจ้าหน้าที่ทั้งสามรายมิได้มีเจตนาทุจริต เนื่องจากเข้าใจว่าสามารถทำได้เพื่อรักษาผลประโยชน์ของโรงพยาบาลและไม่ได้รับประโยชน์จากเงิน

ส่วนต่างค่าเลนส์แก้วตาเทียมแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนางสาวดำ นางเหลืองและนางแดง ดังกล่าว เป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบ

ถูกปลด เพราะละทิ้งหน้าที่เกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร

มูลเหตุข้อพิพาท สืบเนื่องจาก...นายหนุ่มซึ่งเป็นข้าราชการไม่มาปฏิบัติราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน โดยอ้างเหตุผลว่าตนถูกปองร้ายที่บ้านและระหว่างการเดินทางมาทำงานทำให้ไม่อาจมาทำงานได้ และได้ไปแจ้งความไว้ที่สถานีตำรวจแล้ว ซึ่งบางวันตนได้มาทำงานแต่มิได้ลงชื่อในบัญชีลงเวลาเนื่องจากถูกกลั่นแกล้งเอาบัญชีไปเก็บไว้ หลังจากมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริง

ตามรายงานการสอบสวนว่า นายหนุ่มขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ ถึง ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ รวมจำนวน ๒๓ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้ว มีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

นายหนุ่มอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ เป็นเหตุให้นายหนุ่มนำคดีมาฟ้องศาลปกครอง โดยอ้างว่าตนมิได้ขาดราชการต่อเนื่องเกินกว่า ๑๕ วัน เพราะบางวันได้มาทำงานแต่มิได้ลงเวลา รวมทั้งตนมิได้ขาดราชการไปเลย แต่ได้กลับมาปฏิบัติงานในภายหลัง จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งปลดออกจากราชการ และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาลงชื่อปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ถึงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และไม่ได้ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชา โดยเมื่อพิจารณาวันที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาลงชื่อปฏิบัติราชการและไม่ได้ยื่นใบลานั้นต่อเนื่องกันไปทุกวัน รวมทั้งวันหยุดราชการที่อยู่ระหว่างนั้นด้วยถือว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน ตามนัยมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่ผู้บังคับบัญชาลงโทษปลดออกจากราชการ อันเป็นโทษขั้นต่ำสุดที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นคุณแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว คำสั่งลงโทษดังกล่าวจึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย และแม้ผู้ฟ้องคดีจะได้กลับมาปฏิบัติราชการภายหลังก็ไม่อาจนำเอาพฤติการณ์ดังกล่าวมาเป็นเหตุลดหย่อนโทษให้ได้รับโทษน้อยกว่าปลดออกจากราชการได้

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ.๕/๒๕๖๒)

ที่มา : รวมบทความอุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ : พฤติการณ์การกระทำผิดวินัย สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

**เจ้าหน้าที่การเงิน...ทุจริตเบิกค่ารักษาพยาบาลซ้ำซ้อน คณะกรรมการ
ตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินประจำวัน ต้องรับผิดชอบหรือไม่?**

ผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินประจำวัน ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นกรรมการตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินประจำวัน แต่กลับไม่ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินในแต่ละวัน และไม่ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินให้มีการประทับตราจ่ายเงินแล้ว เป็นเหตุให้เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี

นำใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลที่มีผู้ใช้สิทธิเบิกแล้วกลับไปใช้ในการเบิกเงินซ้ำอีกแล้ว โอนเข้าบัญชีของตนและพวก ทำให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายเป็นผลจากการละเลยต่อหน้าที่ของกรรมการตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินประจำวัน กรรมการฯ ย่อมต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คณะกรรมการตรวจสอบการรับ - จ่ายเงินประจำวัน

ไม่เคยตรวจสอบรายการจ่ายเงินในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคารกับหลักฐานการจ่ายเงินในแต่ละวัน และไม่เคยตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินที่เป็นใบเสร็จรับเงินว่าได้มีการประทับตราจ่ายเงินแล้วหรือไม่ ทำให้เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีอาศัยช่องทางดังกล่าวนำใบเสร็จรับเงินที่มีการจ่ายเงินไปแล้วมาเบิกจ่ายซ้ำหลายครั้งต่อเนื่องเป็นเวลานาน หากคณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบตามหน้าที่มาตั้งแต่ต้นก็จะทำให้ใครไม่กล้ากระทำการทุจริตหรืออาจตรวจพบการทุจริตได้ไม่ยาก ความเสียหายก็จะน้อยลงและเมื่อการปฏิบัติ

หน้าที่ของเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ไม่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ฟ้องคดี ยิ่งควรต้องใช้ความระมัดระวัง และติดตามหรือแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่เพื่อให้นำบัญชีและเอกสารหลักฐานมาตรวจสอบได้ การไม่ติดตามหรือดำเนินการใดๆ โดยเห็นว่าไม่มีหน้าที่

จึงเป็นการไม่ใส่ใจปฏิบัติหน้าที่และไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ

ส่วนงบประมาณหลักฐานการจ่ายเงินที่ได้รับอนุมัติให้จ่ายเงินนั้นไม่ใช่หลักฐานการจ่ายเงิน การตรวจสอบจึงต้องตรวจสอบจากหลักฐานการจ่ายเงินเท่านั้น และผู้ฟ้องคดีก็ไม่อาจละเลยหรือนำเหตุที่ว่าหลักฐานการจ่ายเงินแต่ละวันมีจำนวนมากมาเป็นข้ออ้างที่จะไม่ตรวจสอบได้

ดังนั้น ความเสียหายส่วนหนึ่งจึงเป็นผลมาจากการละเลยไม่ตรวจสอบรายการจ่ายเงินในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคารกับหลักฐานการจ่ายเงินในแต่ละวัน และไม่ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินที่เป็นใบเสร็จรับเงินว่าได้มีการประทับตราจ่ายเงินแล้วหรือไม่ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดที่ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๘๒/๒๕๖๐)

ที่มา : พฤติการณ์หรือการกระทำผิด
“ละเมิด-วินัย” : เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการเงิน-บัญชีและการคลัง เอกสารวิชาการ
 สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

**ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยเจ้าหน้าที่รัฐ...
นอกจากฐานทุจริตได้หรือไม่ ?**

ข้อเท็จจริง...นายเด่น ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งหนึ่ง ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดกรณีอนุมัติก่อสร้างอ่างเก็บน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดนายเด่นเป็นความผิดวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติด้อย่างร้ายแรง ต่อมาปลัดกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้บังคับบัญชาของนายเด่นได้มีคำสั่งลงโทษไล่นายเด่นออกจากราชการตามความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายหลังจากนายเด่นได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) แต่คณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาแล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ นายเด่นจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หากปรากฏในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่านายเด่นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติด้อย่างร้ายแรงอันเป็นการกระทำความผิดวินัยฐานอื่น ซึ่งไม่ใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ จึงเป็นเหตุให้การชี้มูลความผิดกรณีนี้ไม่ผูกพันปลัดกระทรวงมหาดไทยที่จะต้องถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยในการพิจารณาลงโทษนายเด่น จึงได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ลงโทษไล่นายเด่นออกจากราชการตามผลการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ ก.พ.ค. ที่ให้ยกอุทธรณ์ของนายเด่น โดยให้คืนสิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมาย

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พบ.๖/๒๕๖๓)

ที่มา : สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕ บทความวิชาการ อุทธรณ์จากคดีปกครอง

ผู้รวบรวม นายปกาสิต คำจันทร์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายไวยพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวช่อฟ้า ปรีดี นิติกรชำนาญการ
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

มากกว่าเพื่อนร่วมงาน

นาย ก. ข้าราชการ ได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับ นางสาว ข. ข้าราชการ ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานกัน ทั้งที่นาย ก. มีภรรยาตามกฎหมายอยู่แล้ว โดยทั้งสองมีพฤติกรรมหลายอย่างที่แสดงให้ภรรยา นาย ก. รับรู้ถึงความสัมพันธ์ของบุคคลทั้งสองในทางชู้สาว เช่น มีข้อความสนทนาผ่านสื่อออนไลน์ที่ใช้คำพูดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในเชิงชู้สาวที่เพื่อนร่วมงานไม่ควรใช้พูดกัน เช่น ใช้สรรพนามแทนกันว่า “ที่รักจ้ะ” “คิดถึงตลอดแหละ” และมีหลักฐานเป็นภาพถ่าย ภาพวิดีโอ และพยานบุคคล ว่าบุคคลทั้งสองอยู่ในห้องพักด้วยกันตลอดจนมีเพื่อนของภรณานาย ก. พบเห็นนาย ก. และ นางสาว ข. เดินด้วยกันในห้างสรรพสินค้า ซึ่งเมื่อภรรยา นาย ก. ทราบเรื่องก็เคยตักเตือนมาหลายครั้งแล้ว อีกทั้งผู้บังคับบัญชาที่เคยเชิญบุคคลทั้งสองไปว่ากล่าวตักเตือนถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้วยเช่นกัน ซึ่งปัจจุบัน นาย ก. และภรรยาได้ตกลงแยกกันอยู่

พฤติการณ์ของนาย ก. และ นางสาว ข. ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนนาย ก. ในอัตราร้อยละ ๔ และลงโทษลดเงินเดือน นางสาว ข. ในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันมีคำสั่งลงโทษ

ยื่นผิดเวลา...

ยื่นผิดเวลา

นางสาว อ. ข้าราชการ มีพฤติกรรม ละทิ้งหน้าที่ราชการ รวมทั้งสิ้น ๔ วัน ได้แก่ วันที่ ๓, ๒๑ เมษายน ๒๕๖๐ และวันที่ ๘, ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โดยไม่สามารถนำพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักเพียงพอมาหักล้างข้อกล่าวหาได้ และมีพฤติการณ์ลาป่วยในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ แต่ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐ และลาในวันที่ ๓, ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แต่ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นการยื่นใบลาป่วยและลากิจเกินกำหนดเวลา ตามข้อ ๑๘ และข้อ ๒๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ รวมทั้งสิ้น ๓ วัน

พฤติกรรมของนางสาว อ. ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ราชการตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เกิดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบ

เกิดเหตุลักขโมยของประมูลราคา...ต้องยกเลิกการประกวดราคาหรือไม่?

มูลเหตุข้อพิพาท เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่งการกำกับดูแลการปฏิบัติราชการของโรงพยาบาลทุกแห่งในจังหวัดและให้มีอำนาจอนุมัติในการสั่งซื้อหรือสั่งจ้างโดยผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการประกวดราคาจ้างปรับปรุงระบบจ่ายกระแสไฟฟ้าแรงต่ำ จำนวน ๔ เฟสของโรงพยาบาล ก. และอนุมัติจ้างผู้ชนะการประกวดราคา

ต่อมา...

ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับคำร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีกับพวก ละเว้นไม่ดำเนินการยกเลิกการประกวดราคาครั้งดังกล่าว จากเหตุลักษณะของเสนอราคาและ เอกสารที่เกี่ยวข้องของบริษัท เอ เป็นเหตุให้บริษัท เอ ไม่ได้เข้ายื่นซองเสนอราคา และมีผู้ เสนอราคาเพียงรายเดียว อันมีพฤติการณ์ช่วยเหลือหรือเอื้อประโยชน์ผู้เสนอราคาบางราย จึงมีการดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนต่อมากระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งลงโทษไล่อผู้ฟ้อง คดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งไปยัง ก.พ.ค. ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดี มาฟ้องศาลปกครองสูงสุดขอให้เพิกถอนคำสั่งไล่อผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และเพิกถอน คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ที่ให้ยกอุทธรณ์

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

ในการประกวดราคาโครงการพิพาท มีผู้ยื่น ซองเสนอราคาจำนวน ๒ ราย โดยมีเพียง บริษัท โอ ที่เสนอราคาถูกต้องตามเงื่อนไข เพียงรายเดียว เมื่อผลการประกวดราคา ปรากฏว่ามีผู้เสนอราคาถูกต้องตามเงื่อนไข เพียงรายเดียว โดยมีการเสนอราคาและ

ต่อรองราคาอันเป็นราคาไม่เกินวงเงินงบประมาณที่ตั้งไว้ การดำเนินการดังกล่าวจึงเป็นการ ดำเนินการตามข้อ ๔๓(๑) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ฟ้อง คดีในฐานะผู้มีอำนาจอนุมัติในการสั่งซื้อ สั่งจ้าง ย่อมมีอำนาจที่จะใช้ดุลพินิจพิจารณาว่าจะ สมควรดำเนินการจัดจ้างต่อไปหรือสมควรจะยกเลิกการจัดจ้างครั้งนั้น เมื่อเหตุการณ์ลักษณะ เอกสารประกวดราคานั้น เกิดขึ้นนอกพื้นที่ประกวดราคา อีกทั้งยังไม่มีข้อเท็จจริงให้พิจารณาได้ ว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเพราะเหตุใดและเกิดขึ้นได้อย่างไร ดังนั้น เมื่อนำกรณีตาม เหตุการณ์ดังกล่าวมาพิจารณาเปรียบเทียบหรือชั่งน้ำหนักในการใช้ดุลพินิจกับข้อเท็จจริงที่ว่า หากต้องยกเลิกการประกวดราคาโครงการดังกล่าวจะทำให้การจัดทำบริการสาธารณะต้อง หยุดชะงักลง และอาจเกิดความเสียหายต่อบริการสาธารณะทางการแพทย์อย่างร้ายแรงได้ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีใช้ดุลพินิจโดยไม่สั่งการให้ยกเลิกการประกวดราคาครั้งดังกล่าว จึงเป็น การสั่งการโดยมีเหตุผลอันสมควรตามข้อ ๕๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อไม่มีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานอื่นใดที่จะแสดงให้รับฟัง ได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดขวางการเสนอราคาอย่างเป็น ธรรมและได้ดำเนินการจัดจ้างบริษัท โอ โดยไม่สุจริต จึงไม่ถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้บริษัท โอ ได้ประโยชน์ที่มิควรได้ อันจะถือเป็นการทุจริตต่อหน้าที่

ราชการ...

ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดี
ออกจากราชการและคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ.๓๐/๒๕๖๓)

ที่มา : www.admincourt.go.th แผนภูมิวิชาการ แผนย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง

ทันตแพทยสภากับมาตรฐานวิชาชีพทันตกรรม

มูลคดีเกิดจาก...ทันตแพทย์หญิง พ.(ผู้ฟ้องคดี) ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
ทันตกรรมโดยเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาทันตกรรมประดิษฐ์ให้การรักษาด้านใส่ฟันเทียม ได้ถูก
นายเจมส์ผู้ป่วยซึ่งเคยรักษาฟันกับผู้ฟ้องคดีร้องเรียนต่อทันตแพทยสภา
(ผู้ถูกฟ้องคดี) เพื่อขอให้ตรวจสอบจรรยาบรรณ
การประกอบวิชาชีพทันตกรรมของผู้ฟ้องคดี
และทันตแพทย์อีก ๒ ราย พร้อมทั้งให้
รับผิดชอบต่อกรณีที่น่าายเจมส์เกิดการติดเชื้อ
อันเป็นสาเหตุให้เกิดอาการปวดศีรษะอย่าง
รุนแรง และมีปัญหาเกี่ยวกับโพรงที่เชื่อม
ระหว่างปากและไซนัสบริเวณกรามด้านขวา

ผู้ถูกฟ้องคดี เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการทันตแพทยสภาซึ่งพิจารณา
แล้วเห็นว่า ความล้มเหลวจากการบูรณะฟันทั้งปากให้กับนายเจมส์ของผู้ฟ้องคดีน่าจะเกิด
จากการไม่ได้ประเมินสภาพในช่องปากของผู้ป่วยอย่างครบถ้วนตั้งแต่ต้น จึงเข้าข่ายเป็นการ
ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับทันตแพทยสภาว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

ทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๘ หมวด ๒ ข้อ ๘ (ต้อง
ประกอบวิชาชีพโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและ
ความสิ้นเปลืองของผู้ป่วย) ทันตแพทยสภา
จึงมีมติลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยผู้ถูกฟ้องคดี
ได้มีคำสั่งให้ลงโทษว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้รวมวางแผนการรักษาและทราบถึงความผิดปกติในช่องปากของนายเจมส์ตั้งแต่นั้นอีกทั้งการที่ส่งต่อนายเจมส์ไปพบทันตแพทย์อีกสองราย ก็เป็นการส่งต่อไปทำหัตถการเพื่อรองรับแผนการรักษาของผู้ฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบเป็นผู้จัดหาการรักษาพร้อมอุปกรณ์อื่นๆที่ใช้สำหรับการรักษา รวมทั้งกำหนดและรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากนายเจมส์มาตลอดลักษณะดังกล่าวจึงเป็นการที่ผู้ฟ้องคดีให้การรักษานายเจมส์ในฐานะทันตแพทย์เจ้าของไข้

มิใช่การส่งต่อผู้ป่วยเพื่อการรักษาต่อไป ผู้ฟ้องคดีและทันตแพทย์ทั้งสองจึงต้องวางแผนการรักษาร่วมกันเพื่อให้การรักษาและต้องร่วมกันประเมินโอกาสที่การรักษาจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวรวมทั้งประเมินผลข้างเคียงที่ไม่พึงประสงค์ที่อาจเกิดจากการรักษา เมื่อไม่มีการประเมินและวางแผนการรักษาอย่างเหมาะสม

จึงฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีประกอบวิชาชีพทันตกรรมโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยและความสิ้นเปลืองของผู้ป่วย อันเป็นการประพฤติดิจจรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

การที่คณะกรรมการทันตแพทยสภาวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามข้อ ๘ ของข้อบังคับทันตแพทยสภาว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ลงโทษกล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบ และคำสั่งทันตแพทยสภาที่ให้ลงโทษว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็น**คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย** พิพากษายกฟ้อง (*คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๖๓๒/๒๕๖๒*)

ที่มา : www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง

คำสั่ง...

**คำสั่งลงโทษทางวินัยตามมติชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ...
อุทธรณ์ได้เพียงใด และฟ้องศาลปกครองได้หรือไม่ ?**

มูลเหตุเกิดจาก...กรมทางหลวงชนบทได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีหน่วยงานได้จ้างซ่อมรถยนต์ส่วนกลาง โดยผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการตรวจรับพัสดุได้ลงลายมือชื่อตรวจรับงานซ่อมในใบตรวจรับพัสดุ ทั้งที่งานซ่อมยังไม่แล้วเสร็จ และมีการเบิกจ่ายค่าซ่อมรถยนต์ให้กับผู้รับจ้างก่อนที่ผู้รับจ้างจะส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนด พฤติการณ์ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบพัสดุ เป็นความผิดวินัยฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอุทธรณ์ และคณะกรรมการฯ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ยกอุทธรณ์

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการใช้ดุลพินิจในการลงโทษที่รุนแรงไม่สมควรแก่ความผิด และผู้ฟ้องคดีได้ขอใช้เงินให้แก่ทางราชการแล้วอีกทั้งก็ไม่เคยกระทำผิดมาก่อน จึงควรได้รับการลดหย่อนโทษ จึงฟ้องคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรมทางหลวงเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยขอให้ศาลปกครองเพิกถอนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ

ศาลปกครองได้วินิจฉัยว่า มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยเป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีผลเป็นเพียงการชี้มูลความผิดทางวินัยเท่านั้น มิได้เป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ และศาลปกครองเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี และสามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงย่อมมีอำนาจดุลพินิจอิสระที่จะพิจารณาพิพากษาคดีได้ตามรูปคดีโดยไม่จำต้องยึดถือพยานหลักฐานจากสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

สำหรับ...

สำหรับประเด็นปัญหาว่า ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดแล้วได้หรือไม่ นั้น ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลผูกพันองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยและยุติแล้วให้เป็นประการอื่นได้

สิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยจึงถูกจำกัดว่าจะอุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น จะอุทธรณ์ว่ามีได้กระทำความผิดทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลไว้ไม่ได้

กล่าวโดยสรุป ในชั้นการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจออกคำสั่งจะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล มีดุลพินิจได้เฉพาะกำหนดระดับโทษเท่านั้น

ในชั้นอุทธรณ์ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น จะอุทธรณ์ฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลไว้ไม่ได้

ส่วนในชั้นฟ้องคดีต่อศาล ศาลปกครองซึ่งเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีอำนาจตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของกระบวนการพิจารณาเพื่อมีมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

สำหรับประเด็นเรื่องคำสั่งลงโทษทางวินัยได้ออกจากการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าเป็น คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ. ๒๐/๒๕๖๐)

ที่มา : www.admincourt.go.th แผนุวิชาการ แผนุย่ออุทธรณ์จากคดีปกครอง

ผู้รวบรวม นายปกาสิต คำจันทร์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

นายไวยพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)

นางสาวช่อฟ้า ปรีดี นิติกรชำนาญการ

นางสาวพรสุตา จันทร์หา นิติกร

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข